

TRŽIŠKI VESTNIK

LETO IV.

Tržič, 25. julija 1955

Št. 13

Spored praznovanja

OD 1. 8. DO 7. 8. 1955

Ponedeljek 1. avgusta 1955:

Ob 16. uri šahovski brzoturnir v čitalnici.

Ob 18. uri jugoslovanski dokumentarni film za mladino.

Ob 20. uri jugoslovanski dokumentarni film za ostalo občinstvo.

Torek 2. avgusta 1955:

Ob 16. uri nadaljevanje šahovskega brzoturnirja v čitalnici.

Ob 20. uri nočno streljanje za prvenstvo Tržiča na Strelišču Štefeta A. Kostje.

Sreda 3. avgusta 1955:

Ob 16. uri nogometna tekma za pokal Ljudskega odbora mestne občine Tržič.

Ob 20. uri zvečer propagandni taborni večer tabornikov rodu „Severne meje“ na športnem igrišču pri novih blokkih.

Četrtek 4. avgusta 1955:

Ob 17. uri plezalne vaje SPD Tržič na Cankarjevi cesti pri Dovžanu.

Ob 18. uri kegljaške tekme na kegljišču kegljaškega društva.

Ob 20. uri telovadna akademija TVD „Partizan“ pri domu Partizana.

Petek 5. avgusta 1955:

Ob 10. uri polaganje vencev pri spomeniku pod Storžičem, kar izvede MOO ZB NOV, in pod Ljubeljem (AMD).

Ob 11. uri otvoritev razstave športnih društev v dvorani BPT.

Ob 16. uri nastop pionirjev (gasilskih).

Ob 17. uri tekmovanje v odbojki.

Ob 18. uri slavnostna seja LOMO Tržič v dvorani „Svobode“.

Ob 20. uri parada športnih in ostalih društev, po paradi slavnostna akademija DPD „Svoboda“ v dvorani „Svobode“.

Ob 21. uri sprejem športnikov pri predsedniku LOMO Tržič.

Sobota 6. avgusta 1955:

Ob 14.30 uri obvezni trening za mednarodne gorske avtomoto dirke na Ljubelju.

Ob 18.30 uri poskusna terenska vožnja motornih koles PUCH po gorskih poteh pod Kukovnico.

Ob 20. uri koncert godbe na pihala v mestnem parku.

Nedelja 7. avgusta 1955:

Ob 10. uri mednarodne avtomoto dirke na Ljubelju, v izvedbi AMD Tržič.

Ob 16. uri popoldne ljudsko rajanje v mestnem parku.

LOMO Tržič

Praznujemo

IV. občinski praznik

Svojim naročnikom, bralcem in sodelavcem in vsemu tržičskemu delovnemu ljudstvu čestitata k občinskemu prazniku

uredništvo in uprava „Tržiškega vestnika“

Ob prazniku tržiške občine

Zgodilo se je pred 14 leti, ob vznosju ponosnega Storžiča in v času, ko so pričele pokati prve partizanske puške na področju tukajšnje občine in istočasno širom naše domovine. Z največjim spoštovanjem se spominjamo na 5. avgust leta 1941, ki je v zgodovini tržiškega ljudstva zapisan s krvjo najboljših sinov in hčera naše domovine.

Streli pod Storžičem simbolizirajo dobo, ko so napredne, revolucionarne ideje delovnega človeka postale zavestna vsenarodna dejanja. Od tega trenutka dalje je postala za nas nova doba, doba, v kateri smo krenili na veliko pot in v obdobje zmag delovnega ljudstva, ki se je borilo z vso voljo in srčnostjo proti izkoriščanju, zatiranju in zasužnjevanju.

5. avgust 1941 je bil začetek krvavih borb partizanov — delavcev, in kmetov naše občine in edini mejnik najvažnejše prelomnice lastne zgodovine. Sprejela se je srdita borba, kakršne zgodovina do tedaj ne pomni proti nadmočnemu sovražniku, ki je s svojimi fašističnimi hordami preplaval našo domovino. Te so hotele zdrobiti v prah vse, kar ni bilo predano njihovim željam.

Ze v prvih mesecih nastitva se je v poštenih državljanih, med katerimi je bilo mnogo Tržičanov, vzbudila čista ljubezen do svojega obstoja in do ohranitve svoje neodvisnosti. Ze mesec prej so se pričeli zbirati borci iz Tržiča, tržiške okolice in Kranja na bližnjih planinah, kjer so formirali prvo partizansko edinico — Kranjsko četo. Ti borci so bili komunisti. Komunistična partija jih je na to odločitev pripravila že prej v dolgi revolucionarni borbi. Pot, katero so izbrali z borbo, je bila edina možna, čeprav težka in krvava, toda edini možni izhod iz obroča, v katerega nas je privedla politika predvojnih režimov in zločinski naklepi fašizma.

Dne 3. avgusta 1941 je bila v Jesenu pod Storžičem zbrana glavna četa, katera je naslednjega dne zapustila koč in odšla na Dobroč z nalogo skupaj s Cankarjevimi bataljonom napasti nemško mučilnico v Begunjah. V koči je je ostalo samo 10 tovarišev in tovarišic, ki niso imeli prvenstveno vojaške naloge, ampak so skrbeli za stik s terenom. Okupator je po izdajalcih zaznal za taborišče in pričakoval, da bo naslednjega dne zajel celotno četo. V noči od 4. na 5. avgust so pripravili in izvedli načrtno obkolitev taborišča. Ob svitu so že sklenili močan obroč neposredno okoli Verbičeve kože, v kateri so spali partizani. Borbena sposobnost te skupinice je bila majhna, saj nihče od njih ni imel vojaških izkušenj. Kljub temu se je pričela borba, katero so partizani sprejeli brez pomisleka na predajo. Sovražnik je z močnim ognjem napadal iz vseh strani. V tragičnem spopadu je padlo 8 tovarišev in tovarišic, med njimi

tudi organizator vstaje v Tržiču in sekretar Mestnega komiteta KPS tovariš Janežič Jože.

Storžička tragedija je bil hud udarec, ki ga je utrpel boj tržiških prvoborcev. Ta tragedija in heroizem prvoborcev sta vpila po maščevanju. Tržič in njegova okolica sta se začela prebujati in tako so gozdovi po tem pokolu v okolici Tržiča začeli iz dneva v dan bolj oživljati. Začele so se formirati nove edinice, katere so se pozneje združile v bataljon in odred in tako je nastal prav po tem dnevu splošen širši upor proti okupatorju. Okupator je s strahom pričakoval bodočnosti. Prvi tržiški partizani pa so za svoje junaško delovanje dobili od vseh občanov nepozabno priznanje, kajti 5. avgust je Ljudski odbor proglasil za občinski praznik. Tega dne se bo sleherni borec, sleherni mati in žena, sin ali hči spominjal slavnih dni, nepozabnih v naši revoluciji.

Dolga je bila nato 4-letna borba, iz katere se je rodila najpomembnejša zmaga naše revolucije.

Letosnji občinski praznik ima še posebno omeležje. Z

njim svečano zaključujemo prvih deset let rasti mlade domovine in je prav, če se pove ob tej priliki nekaj misli in ugotovitev o prehojeni poti.

V desetih letih je bila zgrajena vrsta industrijskih objektov, s katerimi smo dvignili domovino iz zaostalosti. Delovno ljudstvo je doživljalo uspeh za uspehom na vseh področjih naše dejavnosti, kljub ogromnim težavam, ki so nas ovirale na teh pohodih. Materialna baza našega gospodarstva je neprestano rasla in s tem razvojem tudi oblikovala zavest delavca, ki se je v proizvodnem procesu strokovno razvijal in tudi politično rastel. Ustvarjali so se pogoji, da se je že pred petimi leti predalo tovarne delavcem v upravljanje. S skupnimi napori smo začeli reševati probleme proizvodnje in s tem tudi probleme skupnosti. Rezultati tega dela so rodili ponoven uspeh pri graditvi socialistične oblike naše države.

Razvoj zadnjih let je prinesel predvsem tudi razširitev, povečanje neposrednih demokratičnih pravic državljanom, tako na področju gospodarstva, šolstva in prosvete,

te, zdravstva in socialnega skrbstva in seveda tembolj v okviru komun, ki se formirajo v tem času.

Delovni ljudje tržiške občine, žene in matere, mladina in pionirji ter partizani in partizanke! Naj Vam bo ta dan ponoven dokaz, kako se z vztrajnostjo, trdno voljo in neizprosno borbo za pravice delavca ustvari resnično pošteno življenje. Vaša večdesetletna borba za lastni obstoj se danes poplakuje. Vam je posvečen ta praznik, posebno pa tistim, ki so nesebično in brez bojzani sprejeli sleherni žrtve, da bi se čimprej osvobodili vseh okovov in zatiranja. Ne popustite v Vašem delu, temveč še naprej s tako zavestjo in predanostjo pomagajte pri naših skupnih prizadevanjih.

V teh dneh se bo pred nami razvijala vrsta prireditvev s programi kulturnih, športnih in političnih prireditvev. Pričakuje od slehernega prebivalca naše občine, da bo z zavestjo sodeloval in tako dokazal, da je ta dan v resnici njegov praznik, da se tega dne ne sme nikoli pozabiti in da je ta dan v resnici prelomnica k ustvaritvi novega življenja.

Naj živi 5. avgust, praznik delovnih ljudi tržiške občine!
Cerar Lovro

O pripravah za formiranje tržiške komune

Pripravljalni odbor za formiranje komune v Tržiču je v glavnem svoje delo že dokončal. Izvršena dela odbora so v skladu z izdanimi zakoniti predpisi, to je s splošnim zakonom o ureditvi občin in okrajev, katerega je sprejela Zvezna ljudska skupščina in z zakonom o izvedbi nove ureditve občin in okrajev, ki je bil sprejet na seji republiškega zbora Ljudske skupščine republike Slovenije.

Najvažnejše delo pripravljalnega odbora je bilo sestava statuta in predlog za sistematizacijo delovnih mest za bodoči občinski ljudski odbor, ker bo v statutu v skladu z zveznim in republiškim zakonom točno določeno delovno področje občinskih ljudskih odborov in njihovih organov v zadevah pristojnosti.

Dosedanje upravljanje ljudskega odbora se bo v bodoče razširilo ter bo poleg dosedanjih svetov obstajal še svet za socialno skrbstvo, svet za šolstvo, svet za komunalne zadeve in svet za splošno upravo. S tem se bo področje dela še bolj razširilo na volivce ter upamo, da bo s tem bodoče delo občinskega ljudskega odbora lažje, ker bo pri delu sodelovalo več volivcev, kakor pa do sedaj.

Do 10. avgusta se mora konstituirati novi ljudski odbor in sicer iz že do sedaj izvoljenih odbornikov, katerih število je 31. Ker v Tržiču ni potrebno opraviti novih volitev, je predlog pripravljalnega odbora za formiranje komune, da ostane tudi v bodoče isto število odbornikov z ozirom na to, ker se tudi teritorialno nič ne izpremeni in ostane področje isto kot dosedaj.

Do 20. avgusta morajo ljudski odbori novih občin sprejeti svoje statute in jih predložiti v potrditev novemu Okrajnemu ljudskemu odboru, s 1. septembrom pa je začetek poslovanja ljudskih odborov novih občin, ter se mora do tega časa zaključiti vse delo ljudskega odbora mestne občine in njegovih organov.

O bodočem delu občinskih ljudskih odborov in o pristojnosti le-teh se je v Tržiču

razpravljalo na sestankih političnih organizacij in na sejah ljudskega odbora, dočim volivci na zborih volivcev niso mnogo razpravljali, čeprav bi bila to njihova dolžnost.

V bodoče naj bi bilo od strani volivcev čimveč sodelovanja s predstavniki ljudske oblasti kakor tudi s člani svetov, ker le tako bo novi občinski ljudski odbor kos svojim nalogam, ki stoje pred njim.

Prva seja novega OLO v Kranju

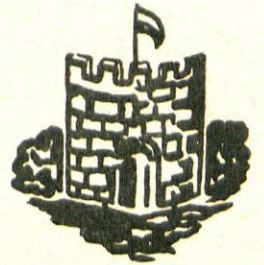
V torek 12. julija t. l. sta v Kranju in Radovljici zasedala okrajna ljudska odbora. Na teh zasedanjih so se izvedle volitve odbornikov za novi OLO v Kranju. Iz področja tržiške občine so bili v okrajni zbor izvoljeni naslednji dosednji odborniki OLO: Brejc Mirko, Cerar Lovro, Horjak Dušan, Uzar Peter in Valjavec Milan. V novi zbor proizvajalcev pa: Benedičič Jože, Primožič Slavko, Roblek Danilo, Sparovec Jože in Žnidar Franc. Istočasno kot v Kranju, so bile volitve v novi okrajni ljudski odbor tudi na zasedanju OLO v Radovljici.

Dne 19. julija t. l. pa je imel novoizvoljeni OLO Kranj svojo prvo sejo. Po ločenih sejah okrajnega zbora in zbora proizvajalcev, na katerih so ljudski odborniki prisegli in sta se oba zbora konstituirala, se je vršila skupna seja obeh zborov, katero je vodil najstarejši odbornik tov. Uzar Peter. Novi okrajni ljudski odbor šteje 120 ljudskih odbornikov in sicer 60 odbornikov

okrajni zbor in 60 odbornikov zbor proizvajalcev. Na skupni seji so odborniki izvolili predsednika novega OLO tovariša Košmelja Mirana ter dva podpredsednika in sicer tov. Bertoncija Ivana - Johana in tov. Horjaka Dušana. V nadaljevanju seje so bile izvoljene še raznečasne komisije in to za volitve in imenovanja, za statut, za personalne zadeve, za proračun, za ugotovitev premoženjskih pravic in obveznosti, dalje za prevzem arhiva, inventarja in nepremičnin od dosedanjih okrajev v Kranju in Radovljici.

Odborniki novega OLO so končno sprejeli tudi odločbe o številu odbornikov novih občinskih ljudskih odborov. Namesto dosedanjih 35 občin na Gorenjskem bo v novem okraju le 11 občin s skupno 344 odborniki. Tako bodo imeli: Bled 31 odbornikov, Bohinj 44, Cerklje 26, Gorenja vas 25, Jesenice 40, Kranj 45, Radovljica 31, Škofja Loka 31, Tržič 35, Železniki 25 in Žiri 21 odbornikov.

70 letnica Bombažne predilnice in tkalnice

Ob priliki praznovanja 70. letnice Bombažne predilnice in tkalnice Tržič v Tržiču je potrebno, da v grobem pregleddamo in se spoznamo z razvojem tovarne od njene ustanovitve do danes.

Solidno in kvalitetno delo tržiškega delavstva si je v preteklih stoletjih priborilo sloves in ugled na daljnih prekomorskih tržiščih; še ko so težka kladiva kovala jeklo na „Balosu“ so poznali tržiške izdelke v Severni in Južni Ameriki in v daljni Indiji. Pod upravo zadnjih fevdalcev je ta cvetoča panoga industrije zamrla, tržiško gospodarstvo in veleposest sta prišla v roke Kranjske industrijske družbe, ki je imela od vsega početka namen, da tržiško jeklarstvo likvidira. Zato je iskala tujih finančnikov, da bi na „Balosu“ in na Slapu pričeli novo industrijo. KID je imela že dovoljenje, da postavi tovarno lepenke na Slapu, „Balos“ in „Voje“ pa prodala začetnikom današnje moderne tekstilne industrije.

Ustanovitelji tekstilne industrije izhajajo iz rodbine švicarskih podjetnikov Glanzmannov in predilskih podjetnikov Gassnerjev.

Idejo za postavitev nove tovarne je verjetno dal E. Glanzmann.

Za lokalizacijo podjetja je bilo stavljenih več predlogov.

Kaže, da je imel Tržič najboljše pogoje od vseh ostalih krajev. Tu je bila še malo izkoriščena vodna sila kot energetski vir, za transport pa je bila projektirana železniška zveza. Poleg tega je bila delovna sila zaradi lege kraja zagotovljena. KID pa je prodajala „Balos“ in pust svet „Voje“ ob kolenu Bistrice. Iz trgovskega ozira bi bila bodoča tovarna zelo blizu takrat še industrijsko zaostalemu Balkanu kot bodočemu glavnemu odjemalcu.

V ta namen so zaintereseni za tovarno iz rodbine Glanzmannov in Gassnerjev dne 27. 3. 1885 podpisali v Bludenz pogodbo, s katero je bila 1. 4. 1885 v Trstu osnovana komanditna družba z glavnico 390.000 fl. za projektirano podjetje Baumwollspinnerei und Weberei Neumarkt Glanzmann & Wachter. V trgovski register v Ljubljani je bila tvrdka vpisana 13. 5. 1885. Osebnost jamstvo sta prevzela Edmund Glanzmann in Ludwig Wachter (zastopnik rodbine Gassnerjev).

Prva dva sta se preselila v Tržič in pričela z delom.

Tvrdka je kupila od KID vodno silo, „Balos“, vrsto poslopij in zaraščen svet v „Vojah“, kjer je začelo rasti novo tovarniško poslopje — matica današnje tovarne.

Za pogon je služila pokončna turbina, postavljena leta 1885 na mestu, kjer je danes

centrala IV. Povezana je bila s parnim strojem (na mestu današnje kopalnice). To je bil prvi energetski vir za vrtni pogon strojev. Električno energijo za razsvetlavo je dal majhen generator za istosmerni tok. V letih 1886, 1887 je bilo montiranih že 5000 vreten in 160 stavev.

Dne 12. 1. 1887 je L. Wachter napravil samomor. Na njegovo mesto pa je stopil Andreas Gassner st. Tvrdka je spremenila ime v Baumwollspinnerei und Weberei Edmund Glanzmann & Andreas Gassner, Neumarkt.

Leta 1887 je začela tovarna obratovati. V začetku je podjetje izdelovalo surove tkanine in surovo kmečko prejo. Blago se je razpečevalo v pretežni večini preko Fco. Glanzmann v Trstu po Balkanu in

preko tvrdke Getzner na Dunaju po Avstriji. Zaradi slabih prometnih zvez je bilo obratovanje v prvih letih ustanovitve zelo otežkočeno. Manjkala je nujno potrebna železniška zveza. Surovine so morali dovažati s konjsko vprego iz Kranja ali Podnarta in isto pot odvažati tudi gotove izdelke, kar je seveda proizvodno močno podražilo.

Komaj se je podjetje dobro utrdilo, ga je zadela velika nesreča. 16. 5. 1891 je velik del podjetja uničil požar in prekinil obratovanje preko pol leta. Pri obnovi je zašla tvrdka v dolgove. Obnovljena tovarna je imela 1892. leta 14.720 montiranih vreten, novo turbino s 350 KS, parni stroj za 250 KS in skupno 232 stavev. V letih 1903 in 1904 so sledile nove preureditve in nabave. Število montiranih vreten se je povečalo na 20.244 in na 372 stavev. Po obnovi se je pričela borba za pogonsko energijo in vodno moč, ki je trajala z majhnimi presledki 17 let, vse do I. svetovne vojne. 1903. leta je bila zgrajena centrala II. na Čegelsah, ki ji je vodo dovažal v živo skalo vsekam 1800 metrov dolg pro-

sti rov, delno oblit z betonom. Voda ima 110 metrov padca.

Komanditisti so leta 1908 zamenjali staro pogodbo iz leta 1885 za novo, po kateri pripada ena tretjina vloženega kapitala rodbini Glanzmannov, dve tretjini pa rodbini Gassnerjev. Skupna glavnica je bila 2,100.000 kron (21 deležev à 100.000 kron).

V letih 1907 in 1908 je bil istočasno z železniškim mostom čez Bistrico zgrajen železniški most pri spodnjem vhodu, preko katerega vodi še danes industrijski tir v tovarno. Dne 22. 6. 1908 je bila proga odprta in z njo so se transportne razmere neprimerno izboljšale. Tako se je podjetje razvijalo, dokler ni izbruhnila prva svetovna vojna. Ob izbruhu svetovne vojne je bila cela ladja bombaža za Tržič zaplenjena kot sovražno blago v grških vodah. Tako je tovarna ostala brez surovin, obenem pa dolžna 20.000 angleških funtov, ki si jih je bila izposodila za nakup bombaža. Prvi dve leti svetovne vojne se je tkalo le celulozno (papirnato) blago. Od leta 1916 do konca vojne pa je sploh prenehalo z obratovanjem.

Po vojni sledi preorientacija podjetja v komercialnem oziru. Pod dobro carinsko zaščito podjetje kljub oviram močno napreduje. Medtem je iz komanditne družbe izstopil 30. 7. 1919 Andrej Gassner st. Njegovo mesto pa je prevzel sin Andrew Gassner. Z obratovanjem je podjetje začelo v maju 1920, in s tem se prične ponovno širiti in obnavljati. Po dolgem boju doseže končno nove vodne pravice in razširi svojo stanovanjsko posest. V letu 1921 zgradi pritičje trgalnice, začne se gradnja belilnice blaga, 1922 je postavljena vodna postaja Preska z visokotlačno vodovodno napravo, ki dovaja vodo za belilnico. Iste leta se obnovi centrala IV v tovarni. 1923. leta se zida upravno poslopje, 1924. leta nova tkalnica in vesna sušilnica.

Do leta 1923 je bilo v tkalnici montiranih 242 novih stavev, tako da je tkalniški strojni park štel 614 stavev, predilnica pa je dobila 2058 sukalnih vreten.

V letih 1925—1929 so sledile priprave za nadaljnjo elektrifikacijo in za izkoriščanje odvišnega toka s pomočjo elektrokotla in zbiralca pare. V ta namen je podjetje zgradilo leta 1925 elektrokotlarno in centralno št. III. na Pilarni Zadnja ima 1300 metrov dolg betonski rov, združen s tlačnim rovom, ki ima 30 metrov padca.

Ena glavnih investicijskih period pa je sledila po letu 1932, ko so družabniki dopolnili pogodbo iz leta 1908 tako, da se je vsaka od 21 deležnih

enot razdelila na 180 delov, kar je zneslo 3780 deležnih enot, družbena glavnica pa je bila valorizirana od 2,100.000 kron na 42.000.000 din.

Temu sporazumu je leta 1933—1934 sledila gradnja centralne št. I. pri Sv. Ani z enim agregatom, drugi agregat pa je bil montiran leta 1937. Voda za to centralo teče po 1257 m dolgem rovu, ki je vsekam v skalo in oblit z betonom. Rov je elipsast in ima 69 metrov padca. V tovarni je postavljen zbiralec pare sistema Rutsch z novim elektrokotlom na elektrodni sistem in na novo so bili položeni vsi cevovodi za paro in kondenzator. Že leta 1934 so bili pomožni obrati za paro in tok popolnoma dograjeni.

Ko so začele te naprave obratovati, je dosežen največji možni ekonomski toplotno energetski faktor med vsemi tekstilnimi podjetji v Sloveniji.

V sledečem razdobju 1935 do 1938 je bilo investicijsko udejstvovanje usmerjeno k izboljšanju in pocenitvi proizvodnje. Preja na selfaktorjih je postala predraga, zato je vodstvo podjetja za stroje zamenjalo z Rieter prstenčevini stroji. Obnovljeni so bili flyerji, raztezalke, vsa čistilnica, polovica mikalnikov, angleški predilni stroji, valjni ležaji pri vretenih, odstranjen transmijski pogon v predilnici, ki je ostal samo še pri mikalnikih, modernizirani sta bili pripravilnica in škropilnica. V letu 1939 je pričela obratovati nova belilnica in barvarna preje, v letu 1940 pa se zgradi nova mehanična delav-

PROGRAM PROSLAVE DNE 30. JULIJA 1955

Dopoldanski program:

- Ob 10. uri: Spominška svečanost pred spomenikom borcev, padlih v NOV.
- Ob 10.45: Odkritje spominske plošče Tončka Mokorelovi, prvoborki in komunistki.
- Ob 11.30: Otvoritev razstave o proizvodnji in raz. podjetja — v bivši statistiki.
- Ob 11.30: Ogled podjetja.

Popoldanski program:

- Ob 15.30: Tekma v odbojki „stari : mladi“ na nogometnem igrišču.
- Ob 16. uri: Nogometna tekma „stari : mladi“.
- Ob 16. uri: Finalno tekmovanje za najboljše strelske ekipe.

Večerni program:

- Ob 19.30: Svečana akademija v tovarniškem parku.
- Po programu prosta zabava v tovarniškem parku.
- Vstop na zabavo — proti vabilu.

UPRAVNI ODBOR BPT

nica, v njen bivši prostor pa se vseli udevalnica. Zadnji stroj, ki je bil kupljen pred okupacijo, je razpenjalni sušilnik, ki je bil montiran leta 1941. Z njim se konča glavna doba porasta strojnega parka, ki je obstojal iz: 20.784 montiranih vreten v predilnici, 2058 vreten v sukalnici, 624 statev v tkalnici, za elektroenergijo pa so skrbele 4 centrale z maksimalno kapaciteto 3650 KWA in povprečno 2330 KWA. Najbolj znani izdelki tovarne so bili: bombažno predivo, ki se je prodajalo v zavitkih, tkanine Domestik, Osnaburg, Wassertuch, Barhend in Oxford.

Leta 1940 je v inozemstvo odšel Andrew Gassner, ki je bil angleški državljani in se ni več vrnil. Njegovo mesto kot osebno jamčeci družabnik je prevzel Leo Gassner.

Z nemško okupacijo je šef civilne uprave zaplenil deleže angleških državljanov in jih nakazal deželi Koroški.

Leta 1944 je odstopil tudi Edmund Glanzmann vodeče posle nečaku dr. Albertu Glanzmann.

DELOVNA SILA IN NJENO GIBANJE

Prvi delavci v podjetju G. G. so bili iz Tržiča in okoliških vasi: Sv. Ana, Lom, Leše, Kovor, Križe, Duplje, Žeje, Podbrezje. Ker ni bilo še prometnih vozil — železnice ali koles, so najoddaljenejši hodili vsak dan tudi do 6 km daleč peš v tovarno. Ena prvih še danes živečih delavk je Šter Francka, rojena leta 1873 iz Dupelj, ki je pomagala še pri izdelavi tovarne. Sama pravi o sebi: Bila sem stara 12 let, služila sem za pastirico, bratje pa so delali pri izdelavi tovarne. Ker mi je bilo dolgočas pri kravah, so me bratje spravili v tovarno. Nosila sem zidarjem vodo in hodila v magazin po razne malenkosti. Zaslужila sem sprva po 50 krajcerjev, kasneje pa, ko je začela tovarna obratovati pa 8 do 10 goldinarjev na 14 dni. Ker mi je bilo všeč, sem ostala v podjetju 56 let. Če bi bila ponovno mlada, ne grem nikamor drugam kot v tovarno.

Poleg nje so naslednji tovarniški delavci: Primožič Marjeta, rojena leta 1879 v Lomu, zaposlena v podjetju 54 let, Vogelnik Cecilija, Šolska ulica 3 — 52 let v podjetju, Lenartek Ignac, Bistrica 69 — 52 let v podjetju, Hafner Marija, Koroška 10 — 51 let v podjetju, Polanšek Janez, Partizanska 10 — 51 let, Gros Marjana-Žepič, Bistrica 130 — 50 let, Jerman Franc, Preska 2 — 50 let v podjetju.

Vodilni uslužbenci so bili v glavnem tuji. Po svoji politični pripadnosti so bili takratni delavci vključeni v razne organizacije in društva, n. pr. v Delavskem podpornem društvu (osnovano 1894), v Delavskem telovadnem društvu (osnovano 1904) in kulturnem društvu Vzajemnost, ki ga je leta 1923 nasledilo delavsko društvo Svoboda. Poleg društev so obstajale tudi strokovne organizacije, v katerih so bili vključeni, n. pr. Jugoslovanska strokovna zveza (ustanovljena 1911).

Uslužbenci predilnice so imeli že leta 1906—1909 svojo predilniško godbo.

Mezdno gibanje, ki so ga vodile sindikalne organizacije, je zajelo večinoma vse vrste industrije in je doseglo v letu 1936 svoj višek prav v času, ko so naši prostovoljci hiteli v Španijo v boj proti fašizmu, ki je dvigal glavo. Posebno težak položaj so imeli kranjski tekstilni delavci. Najnižja plača je bila v tekstilni industriji za trikotajo 17 din na dan, kar je daleč izpod zagotovljene plače 27 din. Medtem ko so Korošec, Krek, Kulovec sklicevali demagoške sestanke, se je delavstvo borilo za svoje pravice. Ker pa so podjetniki zavlačevali s pogajanjem o kolektivnih pogodbah, je delavstvo odgovorilo s stavkami po vsej deželi. Pri teh stavkah pa je takratna oblast pod vplivom katoliške stranke igrala dvojno vlogo. Po eni strani si je hotela pridobiti delavce, ker so bile na vidiku volitve, po drugi pa se spet pokazati pred industrijalci kot zaščitnik lastninskih pravic industrijalcem, ki so jim delavci v času stavkanja zasedli tovarne.

Sredi julija 1936 so izročile strokovne organizacije vsem tekstilnim podjetjem predloge za kolektivno pogodbo, vendar so podjetniki pogajanja zavlačevali, kar je seveda negativno vplivalo na razpoloženje delavcev napram tovarnarju.

Delavstvo je proti zavlačevanju protestiralo na javnih shodih, ki jih je skliceval Centralni tarifni odbor in zahtevalo kolektivno pogodbo za vseh 57 tekstilnih podjetij v Sloveniji, v katerih je delalo okoli 14.000 delavcev. Ker pa vse to pogajanje ni pospešilo, so delavci v Kranju odgovorili s stavko, ki so jim iz solidarnosti sledili tekstilni delavci v Škofji Loki, Tržiču in Mariboru. Delavci so enoglasno zahtevali sklenitev kolektivne pogodbe — 8 urni delavnik in postavitev minimalnih plač.

20. in 21. 8. 1936 stopijo v stavko kranjski in škofjeloški delavci in zasedejo tovarne. V Tržič se pripelje kot zastopniki stavkajočih v Kranju ca. 60 oseb, zasedejo tovarniški vhod in prepričujejo oziroma pozivajo delavce, naj prično takoj s stavko iz solidarnosti do zahtev kranjskih tekstilnih delavcev, da bi na ta način delodajalci v BPT pozitivno vplivali na višino plač pri sklenitvi kolektivne pogodbe. Naši delavci so zapustili tovarno okrog 5. ure popoldne in odšli skozi vrata pri tovarniški menzi, uro kasneje pa so se odpeljali tudi zastopniki kranjskih delavcev.

Sklenilo se je, da se bo stavkalo iz solidarnosti do zahtev kranjskih tekstilnih delavcev, ker faktično v BPT ni bilo slabih pogojev, tudi plača je bila dobra in bi stavka samo v okviru predilnice ne bila potrebna. 26. 8. — sredo. Že dopoldne se je v tovarni vedelo, da bo stavka. Janežič st. je dal tovarišu Novaku navodilo, naj do 13 ure 45 minut da s sireno znak za pričetek stavke, kar pa je vodstvo izvedelo in preprečilo.

Malo pred zamenjavo izmčen so ključavničarji, med njimi Hafnar Franc in Ribič Sikst — pri spodnjih vratih pregnali orožnika, ki je stražil vhod, spustili v tovarno delavce in vrata zaklenili. Zgornja glavna vrata pa sta zaprla oba Janežiča in stavka se je pričela. Delavci so zasedli tovarno, vendar so sklenili, da bodo v belilnici delali, dokler ne izdelajo preje, ki je bila v beljenju, do konca, da se ne bo kvarila.

Za vodstvo stavke je bil sestavljen stavkovni odbor.

Prvi predsednik je bil Švigelj, ki ga je nasledil Brenčič Rudolf, ki je kasneje odstopil.

Glavni delavski zaupnik je bil Sova Stanko, drugi pa Zupan Ciril.

Ta odbor je imel tovarniški ključ, skrbel je za prehrano delavcev. Ekonom je bil Ahačič Peter, ki je organiziral pobiranje denarja in živil v Tržiču in okolici. Stavkovni odbor je skliceval sestanke, držal nočno stražo, skrbel za red v tovarni in obveščal delavce o poteku pogajanj.

Delegacija industrijalcev je zahtevala pri banu, naj odredi aretacijo vodij štrajka, odreže stavkajoče od hrane ali pa da tovarno izprazni s pendrekom in brizgalnami. To pa je ban momentano odklonil.

29. 8. 1936 — sobota. Vodstvo tovarne je izročilo okoli 15. ure stavkovnemu odboru in delavskim zaupnikom pismo odpoved vsem delavcem. Temu je sledil sestanek stavkajočih, kjer jih je o odpovedi obvestil tov. Švigelj s pripombo, da ima to samo trenutno veljavo.

1. 9. 1936 so začeli stavkati mariborski tekstilni delavci, pravtako iz solidarnosti do kranjskih.

Medtem pa so se v Ljubljani vršile razprave o kolektivni pogodbi, na katere sta hodila tov. Sova in Zupan ter obveščala delavce o poteku.

7. 9. 1936 so delavci umaknili stražo pred starim upravnim poslopjem in dovolili šefom in uslužbencem vstop v pisarne — ne pa v tovarniške prostore.

V Kranj so bili klicani: Sova Stane, Pavlin Mici in Lukanc Ernest na sestanek, kjer jim je neki načelnik ministristva zagrozil, da jih delavski zakon ne bo več ščitil, če ne prenehajo s stavkanjem.

V zvezi s tem piše socialistično glasilo „Delavec“, da naj delavci tam, kjer stavkajo, pazijo, da se ne dela škoda in obenem pravi, da se je zahvaliti samo odločnosti 10.000 stavkajočih, da je prišlo do pogajanj (isti list čez mesec dni noče imeti s stavko nič skupnega).

10. 9. 1936. Na podlagi uredbe in pritiska oblasti so delavci BPT sklenili, da bodo s stavkanjem prenehali in tovarno izpraznili.

11. 9. 1936. Stavkovni odbor je obvestil oblastne organe, da bodo stavkajoči ob 13. uri 45 minut zapustili tovarno. Res so ob 14. uri 30 minut odkorakali ven v štiristopih iz tovarne. Najprej odbor, nato delavci, za njimi kolesarji, nazadnje delavke, v celem ca. 700 oseb. Krenili so proti Sokol-

nici in imeli tam shod, na katerem je govoril v imenu Delavske zbornice Sveteck, za njim pa domača zvupnika Sova in Zupan.

Po končanem shodu so se Sova, Zupan in Švigelj vrnili v tovarno, kjer so skupno z upravo in še nekaterimi strokovnjaki komisijko pregledali tovarno. Prostori so bili v redu, na strojih ni bilo okvar. Po končanem ogledu je tovarno zastražilo 16 orožnikov, ključ pa je prevzel komandir Vidic. Delavske straže so se nato umaknile izven tovarniškega območja.

Dva dni kasneje je ban izdal uredbo, s katero do nadaljnega zabranjuje delo v BPT z različnimi motivacijami. Naslednje dni je bilo v Kranju aretiranih več naprednih oseo, med njimi dr. Jože Vilfan. 16. 9. 1936 je ob 4. uri zjutraj pojačeno orožništvo, oboroženo s puškami, trnjevkami in solzilcem napadlo Jugobruno in Jugogčeško ter izgnalo stavkajoče.

Po končanem podpisovanju v Ljubljani sta bila aretirana tov. Sova in Zupan, ki sta bila tam navzoča kot zastopnika naših delavcev. Sele na intervencijo vseh delavskih zaupnikov pri banu so ju pustili.

24. 9. 1936. Ban je ukinitel prepoved dela v BPT.

25. 9. 1936. Prvi delavci so ponovno sprejeti na delo. Začne se s čiščenjem strojev in s tem priprava za obratovanje.

Zaključek: Kolektivno pogodbo je vodstvo BPT šele mnogo kasneje priznalo. Po stavki se delavcem v tovarni stanje ni izboljšalo, ker so imeli že doslej deloma boljše pogoje kot ostale tekstilne tovarne v Kranju ali Škofji Loki. Vodilni delavci v stavkovnem odboru so bili šele več mesecev kasneje ponovno sprejeti na delo. Opuščeni pa so bili: Sova Stanko, Maček Angelca-Busar in še nekateri drugi, med njimi tudi Zupan Ciril, na katerega je klerikalna stranka vrgla odgovornost za stavko.

Positivni rezultat stavke za naše delavce je bila moralna zavest, da so s svojo vztrajnostjo in požrtvovalnostjo dosegli pospešitev pogajanj in podpis kolektivne pogodbe, s katero je bilo mnogo pomagano 70% tekstilnih delavcev, ki so živeli v slabih pogojih.

Važnejši dogodek v življenju našega delavca so bile leta 1939 demonstracije proti druginji v Tržiču, ki so jih organizirali delavci na pobudo KP. Manifestanti so pokazali negativni odnos do takratnega režima. Isti borbeni duh, ki je preveval delavce v teh pokrekih, se je nadaljeval pred okupacijo. V letu 1941, ko so neizprosno okupacijo naznanjali že na pol javni sestanki Kulturbunda, ki so tvorili močno peto kolono ravno v naši tovarni, so napredni delavci, med njimi Mokorel Tončka, Janežič Andrej, Ahačič Peter, Likar Nežka, Markič Pavla kritizirali oblast, ki to sestajanje dopuščala in obenem razkrinkavala lažno propagando teh Hitlerjevih pomagačev.

Da si izboljšajo plače, ki so zaradi zamenjave dinarjev v marke občutno padle, je 25. junija 1941 Mokorel Tončka

organizirala 2-urno stavko tkalk v tkalnici. Obratovodji Böhm in dr. Elbert sta pozvala gestapo in prijavila nekatere delavce. Ob tej priliki so bili aretirani Zaplotnik Peter, Pegrin Jože in Janežič Andrej. Mokorel Tončka in Ahačič Peter pa sta pravočasno pobegnili v partizane. Tončko so kasneje ujeli po izdaji v Kranju in je kasneje umrla mučniške smrti v Ravensbrücku, Ahačič Peter pa je padel pod Storžičem.

V jeseni istega leta se je že pojavila prva partizanska literatura, ki je širila borbenega duha med delavstvom. Začelo se je organizirano sodelovanje v borbi proti okupatorju, ki ga niso zavrle niti grožnje, selitve in streljanje. Vrhile so se sabotaže, iznašalo se je blago za partizane, 1943 in 1944 so se vršili množični odhodi delavcev v partizane, največji 26. II. 1944. Partizani so se pomočjo dobro organizirane mreže obeščevalcev prišli celo v tovarno. Tako sta nekega noyembrskega popoldne 1944 prišla partizana Bruno in Binče mimo vratarja k blagajni, zahtevala ključ in pobrala denar, ki je bil v blagajni pripravljen za izplačilo in srečno odnesla pete. Kmalu se je organizirala OF po grupah, in KP. Produkcija v tovarni je iz dneva v dan padala, ker ni bilo surovin, pa tudi stalne sabotaže na železnici so ovirale dovoz. Prav tako se je manjšala električna energija, ker so borci kokrškega odreda, ki je operiral v okolici, minirali centralo za centralo. Tako je bil 4. VIII. 1944 miniran 2000 KWA generator v centrali II na Cegelšah, 11. IX. 1944 generator v centrali III na Pilarni in 12. IX. istega leta pa generator v centrali I pri Sv. Ani.

Vseh žrtev, ki jih je dal kolektiv BPT za osvoboditve je 49. Njih imena so vzdana v spomenik, ki ga je njim na čast in spomin postavil hvalni kolektiv pred starim upravnim poslopjem.

GOSPODARSKI RAZVOJ TOVARNE PO OSVOBODITVI V DOBI OBNOVE IN NACIONALIZACIJE

Po izgonu okupatorja in osvoboditvi je bila ena osnovnih nalog socialistične revolucije obnova dežele in ustvaritev močnega državnega sektorja v gospodarstvu s razlastitvijo velikih kapitalistov. Eden prvih ukrepov na tej poti je sekvestracija lastnine tujih kapitalistov, h katerim je spadalo tudi podjetje G. G.

Na podlagi tega ukrepa je podjetje prevzel z odlokom ministrstva za industrijo in rudarstvo dne 30. V. 1945 delegat ministrstva Adolf Prah iz Kranja, ki mu je 25. VIII. istega leta sledil Anton Recer kot delegat, kasneje kot prvi direktor podjetja. Nemške osebe dotedanje uprave pa so bile ali zaprte ali nasilno preseljene.

Leto dni po sekvestraciji je Okrajno sodišče v Kranju izdalo odločbo o zaplemu celotne premične in nepremične imovine, obstoječe na teritoriju FLRJ in 77,45% deležnih enot vsem tistim lastnikom, ki so bili obsojeni s sodbo voja-

škega sodišča IV. Armije. Obsojeni niso bili Andrew Gasser, Edmund Glanzmann in še nekateri.

Po zakonu o nacionalizaciji pa je bil s sklepom Okrožnega sodišča v Ljubljani dne 31. 7. 1946 izvršen prenos registracije podjetja v trgovinskem registru na FLRJ.

S tem je podjetje povsem prešlo v last socialističnega sektorja in je bilo v okviru Državnih podjetij tekstilne stroke podrejeno Zvezni upravi za tekstil v Beogradu.

V tej dobi je bila prva naloga kolektiva obnova razdejanih central, kjer je bilo poškodovanih cca 74% vseh instaliranih strojnih naprav in vzpostavitev normalnega obratovanja podjetja. Poleg tega pa je vladala prvo in drugo leto obnove še velika suša, da se je proizvajalo le 11% vsega možnega toka.

Delo je z velikim uspehom vodil monter Kermauner iz Črnuč, pomagali pa so mu domači monterji Kurnik Franc in drugi. Po zaslugi njihovega požrtvovalnega dela je prvega oktobra 1945 začela obratovati centrala III na Pilarni, 23. 6. 1946 centrala II. in 1. 11. 1946 pa centrala I.

S tem je bilo končano največje delo obnove, za katerega bi po bivših prilikah potrebovali vrsto tujih strokovnjakov. S pogonom central se je podjetje bližalo normalnemu obratovanju v vseh oddelkih, kar kažejo naslednje številke: v avgustu 1945 je bilo od 20.784 montiranih vreten v pogonu samo 11.527 na eno izmenno, v marcu naslednjega leta sta tekli že polni dve in v oktobru istega leta že polne tri izmene. Podoben proces je bil v tkalnici, kjer je bilo prve mesece po osvoboditvi od 624 montiranih stavev v pogonu samo 310 na prvo in 48 stavev na drugo izmenno, v juliju naslednjega leta pa sta obratovali skoraj popolni dve izmeni.

Tudi oplemenilnica je kljub pomanjkanju kemikalij začela postopoma obratovati in je v začetku leta 1947 dosegla normalno dnevno proizvodnjo.

V splošnem pa ni bila v prvem letu obnove povprečna proizvodnja posameznega delavca na zadovoljivi višini, kar je krivda prvič v velikem številu novincev — učencev, ki so se šele v delo uvajali, — drugič pa v fluktuaciji delavstva iz enega podjetja v drugo podjetje, ker tarifne razmere še niso bile urejene. Uvedba akorda 1. 7. 1946 pa je to popravila, dvignila je produktivnost in s tem proizvodnjo.

Za vse te uspehe pa gre zasluga Partiji, ki je znala preko sindikata, SKOJ, mladinske organizacije in ostalih množičnih organizacij povesti kolektiv od uspeha do uspeha. Sindikat je združil vse delavce pod eno organizacijo, jim dokazal, da njihova borba ne obstaja samo v ekonomskem izboljšanju, temveč da tvori razred, ki ima v rokah največji del proizvodnih sredstev, da je od njega samega odvisna njegova prihodnost in da ima z ostalimi delovnimi množicami v rokah tudi politično oblast.

RAZVOJ TOVARNE PO OBNOVI

Leto 1947 pomeni važno prelomnico v nadaljnjem razvoju BPT. V tem letu je tovarna že začela obratovati s polno kapaciteto, s katero se je vključila v plansko gospodarstvo. Vstopila je v obdobje 5-letnega plana, kolektiv pa v borbo za izpolnitev vsakoletnega plana v okviru splošnega plana tekstilne industrije.

V letu 1947 je podjetje na novo osnovano z naslovom Bombažna predilnica in tkalnica s sedežem v Tržiču. Odlok o tem je izdala vlada FLRJ števil. 55/3 6. 5. 1947 in je kot državno gospodarsko podjetje podrejeno Glavni direkciji Zvezne tekstilne industrije pri Ministrstvu industrije FLRJ.

S petletko se prične za delovni kolektiv BPT novo obdobje gradnje socializma in z njim rastejo delovne zmage. Z uvedbo planskega gospodarstva in socialistične akumulacije so se delavci in mnogi uslužbenci znašli pri delu, ki ga prej niso nikdar opravljali. S svojim vztrajnim delom so ti ljudje ob organizacijskih in političnih izkušnjah ter ob vsestranski pomoči naše Partije in sindikalne organizacije premagali vse težave, ki so jih imeli v gospodarskem življenju podjetja. Partiji se je s svojim moralno političnim vplivom posrečilo pridobiti velik del stare strokovne inteligence, da pomaga s svojimi nasveti in delom kolektivu.

Borba za kvaliteto in kvantiteto se je poostrišla, tekmovanja so se nadaljevala, kar nam dokazuje vsakoletna izpolnitev plana in ostalih obveznosti. Kot plačilo za graditev socializma je Prezidij Ljudske skupščine LRS odlikoval 2. 4. 1951 19 najboljših delavcev in uslužbencev z Redi in Medaljami dela. Do januarja 1952 je bilo proglašanih še 599 udarnikov, nekateri med njimi že po večkrat.

Da se delavec in uslužbenec strokovno usposobi, so se v tej dobi vršili razni kvalifikacijski tečajji in izpiti. V teh letih se je kolektiv usposabljal, da v bližnji bodočnosti sam prevzame vodstvo podjetja v svoje roke in ga vodi po svojih izvoljenih predstavnikih ter s tem postane iz meznega delavca svobodni proizvajalec.

DOBA SOCIALIZACIJE PODJETJA

V zvezi z decentralizacijo in dokumentacijo upravljanja v gospodarstvu stopi BPT v novo razvojno fazo, ki se prične v letu 1950. To leto začne kolektiv neposredno sodelovati pri gospodarskem upravljanju podjetja po prvič izvoljenem Delavskem svetu in Upravnem odboru.

Prvi Delavski svet je bil izvoljen 14. 5. 1950 in je štel 65 članov, prvi predsednik je bil Senica Maks. Prvi 11-članski Upravni odbor pa je bil izvoljen 25. 8. 1950.

9. 9. 1950 je tovarna prišla v roke delavca, ki se je na ta način znašel uređ novimi nalogami in naporu, ki bi jih brez podpore Partije, sindikata in ostalih organizacij le s

težavo rešil. S to funkcijo se je začela ekonomska šola za našega delavca.

S prehodom podjetja v upravo kolektiva se je v osnovi spremenil odnos delavca do proizvodnih sredstev. Delavec je postal svobodni proizvajalec in svobodni upravljalec proizvodnje. Poleg tega pa je postala višina nagrade posameznega delavca in uslužbenca odvisna od višine dohodka, ki ga je ustvarilo podjetje. Za čimpravičnejše nagrajevanje posameznika je Delavski svet BPT dne 28. 4. 1952 sprejel prvi Tarifni pravilnik sporazumno z Republiškim odborom sindikata tekstilcev.

Tega leta je podjetje doseglo veliko delovno zmago, t. j. 19. 12. prvo med večjimi tekstilnimi podjetji Slovenije doseglo 5-letni plan.

Poleg skrbi za proizvodnjo in za izvršitev planskih nalog je bila skrb takratnega Delavskega sveta tudi za delavca, ki se izraža poleg ostalega še v skrbi za stanovanje. Tega leta je Delavski svet ustanovil posebno Upravo stanovanjskih zgradb BPT, sestojčo iz 45 profesionalcev, ki je imela nalogo vzdrževati stanovanjske zgradbe, ki so bile v upravi podjetja.

V skrbi za izboljšanje stanovanjskih pogojev delavcev in uslužbencev je podjetje v letu 1947 in 1948 zgradilo 2 stanovanjska bloka, poleg tega sta bila postavljena 2 zidana in 1 lesen provizorij v Preski. V letu 1949 je bil adaptiran Dekliški dom, ki ga je imelo zadnja leta vojaštvo. Dom je bil prenovljen in ponovno usposobljen za 120 postelj. V stanovanje se je preuredila nova čuvajnica na Balosu, kakor tudi bivša čakalnica pri spodnjem vходу v tovarno.

NADALJNJE POSLOVANJE DELAVSKIH SVETOV IN UPRAVNIH ODBOROV

Vrnimo se v leto 1952, ko je delavsko samoupravljanje dobilo svojo materialno osnovo. V tem letu je vplival na delovni polet kolektiva nov gospodarski sistem, ki je zelo sprostil ekonomske zakone, plan podjetja, volitve v Delavske svete, postavitve Tarifnega pravilnika, volitve v Zbore proizvajalcev in VI. kongres KPJ. Zavest delavca se je zelo povečala, kar lahko trdimo, če se spomnimo protestne akcije proti sklepom londonske konference o Trstu, dalje udeležba kolektiva pri manifestaciji v Toplicah na Dolenjskem. To leto se začne nja doba utrjevanja delavskih svetov in upravnih odborov. Le-ti so do julija letos razpravljali na 237 rednih in na 16 izrednih sejah, od katerih so imeli Delavski sveti 57 rednih, 9 izrednih sej, Upravni odbori pa 175 rednih in 7 izrednih sej.

Delovni kolektiv BPT je imel in ima polno zaupanje v svoje izvoljene zastopnike in jih po svojih močeh podpira. Vse pa uči, vodi in vzgaja naša Partija preko sindikata in ostalih organizacij, ter nam kaže pot k graditvi socializma.

Praznik Občinske gasilske zveze

Številnim proslavam širom Gorenjske v tem letu se je pridružila tudi, letos ustanovljena, Občinska gasilska zveza Tržič s praznovanjem 80-letnice gasilstva na Gorenjskem, 10. obletnice osvoboditve in pa proslave 55-letnice ustanovitve PGD Leše, najstarejšega podeželskega društva v Občinski gasilski zvezi Tržič.

Praznovanje teh pomembnih obletnic je zveza izvedla v počastitev velikega jubileja tega društva, ki se prav lepo sklada s praznovanjem 80-letnice pričetka organiziranega dela v gasilstvu na Gorenjskem. Saj je bilo pred tem ustanovljeno le Prostovoljno gasilsko društvo Tržič in Gasilska četa v predlinici.

Ustanovljena sta bila v letih 1883 in 1894. Mnogim ustanoviteljem PGD Tržič je bila še v spominu strašna katastrofa, ko je požar 11. aprila 1811. leta uničil polovico Tržiča in je terjal tudi 79 človeških življenj. Društvo je takoj začelo z resnim delom in ob sodelovanju uglednih meščanov takratne tržiške občine pričelo tudi z najaktivnejšim delom za materialno opremo društva. In kot prvo naslednje društvo v sedanji občini Tržič je bilo ustanovljeno PGD Leše leta 1900. Pomembno za to društvo je bilo, da je vršilo poleg požarnovarnostne službe tudi kulturno delo na vasi. Tako je prispevalo dragocen delež k dvigu narodne zavesti v takratni Avstriji. Od 18 ustanoviteljev PGD Leše živijo danes še štirje. Tem sta Občinska gasilska zveza Tržič in PGD Leše poklonila diplome. Hkrati s praznovanjem teh gasilskih jubilejev pa je slavila zveza tudi 10-letnico osvoboditve v partizanskih Lešah, kjer je mnogo partizanov med vojno našo marsikak grizljaj in pomoč ter v težkih primerih zatočišče pred sovražnikom. Ta praznik je bil vsemu prebivalstvu Leš in okolice priznanje in skromna oddolžitev gasilecem cele tržiške občine za njihovo požrtvovalno zadržanje med vojno in po njej. Praznovanje se je pričelo v soboto, dne 9. julija, ko se je vršila ob 20. uri slavnostna seja Občinske gasilske zveze Tržič v šolski dvorani Leše, kateri so prisostvovali poleg upravnega odbora Obč. gas. zveze tudi zastopnik LOMO Tržič tov. Šparovec Jože in zastopnik ZB Tržič tov. Roblek Jože. Poleg teh pa še zastopniki vaskih organizacij SZDL Leše, ZB in ZKS. Po uvodnih besedah predsednika Obč. gas. zveze Tržič, ki je v imenu zveze podelil tov. Beštru Francu in tov. Česnu Valentinu, ki sta oba že 55 let aktivna gasilca, spominjske diplome in jima čestital, je tajnik PGD Leše tov. Lušina prečital kroniko društva in se spomnil vseh padlih in umrlih gasilcev v obeh svetovnih vojnah. Med njegovim govorom sta delegaciji Obč. gas. zveze Tržič in PGD Leše odnesli vence in jih položili pred spomenikoma padlih v prvi in drugi svetovni vojni, ter z enominutnim molkom počastili spomin vseh umrlih in padlih gasilcev tržiške obč. gas. zve-

ze. Na slavnostni seji sta bila imenovana tov. Kolmán Franc in Bohinc Franc za častna člana PGD Leše, ki sta še živeča ustanovna člana poleg že prej omenjenih dveh aktivnih gasilcev. Navzoči zastopniki so čestitali in izrekli pozdrave k tem pomembnim obletnicam in želeli nadaljnjih uspehov pri bodočem delu. V nedeljo, 10. julija pa se je vršil 1. občinski gasilski nastop in slavnostni del proslave. Ob 13. uri so se pred Gasilskim domom v Lešah zbrali zastopniki vseh gasilskih društev Obč. gas. zveze Tržič, med njimi tudi 85 pionirjev gasilcev. Kot gostje so prisostvovali tudi podpredsednik in podpoveljnik Občinske zveze Radovljica in člani PGD Begunje pri PGD Podgora. Skupno se je udeležilo proslave nad 300 članov, članic in pionirjev v svečanih in delovnih uniformah.

Zatem se je razvil spreved do središča vasi. Na čelu spreveda je korakal komandant parade poveljnik Obč. gas. zveze tov. Dornik Iko, za njim zastavonoša z državno zastavo in pa zastavonoše s številnimi gasilskimi prapori, dalje častna četa PGD Leše, upravni odbor Obč. gas. zveze in častni gostje, godba, člani, članice in pionirji ter velika množica domačinov in ostalih udeležencev proslave. Ko je godba zaigrala državno himno, je predsednik PGD Leše tov. Kersnik Janko pričel slavnostno zborovanje in pozdravil vse goste in udeležence ter jim zaželel prijetno bivanje v njihovi vasi. Za njim je pozdravil zborovanje zastopnik OGZ za Gorenjsko, predsednik Obč. gas. zveze Tržič tov. Dornik Anton ter v imenu Gasilske zveze LRS podelil 10. članom gasilske priznanja III. stopnje za njihovo požrtvovalno delo. Nadalje je podelil priznanja desetina, ki so se udeležile tekmovalja ob priliki Gorenjskega gasilskega festivala v Kranju in pa članu PGD Predlinica tovarišu Svabu Jakobu, ki je na tekmovalju med posamezniki dosegel I. mesto in si s tem zaslužil diplomu in za nagrado zapestno uro. V imenu Obč. gas. zveze Tržič pa je podelil društvu Leše priznanje za njihovo 55-letno vestno in požrtvovalno delo na polju požarnovarnostne službe.

O pomenu praznovanja 80-letnice gasilstva na Gorenjskem in 10. obletnice osvoboditve in pa 55-letnice PGD Leše je govoril podpredsednik Obč. gas. zveze tov. Valjavec Milan. V svojem govoru je orisal nastanek in razvoj gasilstva na Gorenjskem in še posebej v občini Tržič, ter velik doprinos gasilstva v tej dobi z ocvanjem milijonskih vrednosti premoženja in dragocenih življenj. Posebej se je spomnil še štirih živečih ustanoviteljev PGD Leše ter jim čestital k visokemu, nad polstoletnemu, jubileju in jih stavil za zgled mladim gasilcem in pionirjem. V nadaljevanju je zlasti poudaril vlogo gasilstva v povojni izgradnji socializma in prispevek, ki ga daje ljudem oblast za dvig gasilstva in požarne varnosti v

novi domovini. Dejal je, da so gasilci že v času narodnoosvobodilne borbe doprinesli velik delež pri izgonu okupatorja ter dali tudi velik krvni davek za svobodo. S tem so se uvrstili med borce in graditelje za boljšo bodočnost delovnih ljudi. Zato se gasilci s hvaležnostjo spominjajo 10-letnega dela v novi Jugoslaviji in se s tem pridružujejo splošnemu praznovanju slovenskega naroda.

Za njim je član PGD Leše govoril o 55-letnem delu društva in prečital kroniko društva. Navedel je, pri koliko požarih je društvo sodelovalo in se posebej spomnil velikega požara v letu 1924, pri katerem so pri gašenju sodelovala tudi ostala društva in da so gasilci PGD prispeli v 15 minutah po obvestilu na požarišče, kar je dokaz velike sposobnosti teh gasilcev.

Društvo je v tem času nabavilo 1 ročno in 1 motorno brizgalno, vso potrebno opremo in si zgradilo gasilski dom. V letu 1953 je razvilo že svoj drugi prapor. Kljub temu, da je vas pretežno kmečka, si je v času svojega delovanja prizadevala čimbolj izpopolniti svojo opremo.

OBISK IZ FRANCIJE

V človeškem življenju je pač tako, da se najiskrenejša prijateljstva ustvarjajo v najtežjih casih. Tak čas je bila doba zadnje svetovne vojne in čeprav se časovno odmika od nas, so prijateljstva, sklenjena tedaj, še danes sveža in topla.

Da je temu res tako, nam priča zadnji obisk gostov iz Francije.

10. julija t. l. je prispela v Tržič skupina Francozov, članov nekdanjega odporiškega gibanja med vojno v Franciji in internirancev iz nemških šla je k nam z namenom, da obišče nekdanje tab. internirancev in Podljudelju in da se pokloni žrtvam, ki so dala svoja življenja za svobodo človeštva.

V tej skupini, ki jo je vodila ga. Flamentcourt Madelaine, sekretarka organizacije „ANFROMF“ (organizacija članov odporiškega gibanja in internirancev Francije), so bili še gospodje: Chaffin François, Robin Henri, Boulay Maurice, ki so bili med vojno internirani v Mauthausenu in v Podljudelju. Dalje so bili med njimi še g. Hoebeke Leon, interniraneec iz Flosseburga, ge. Leveque Marguerite in Bernard Madelaine, interniranki iz taborišča Rawensbrück in g. Regules Julijen, sekretar redakcije časopisa „Le Deporté“, glasila organizacije „ANFROMF“, po rodu Španec, oficir španske republikanske armade, ki po zmagi Franca v Spaniji živi v Parizu.

G. Chaffin François, najmlajši član v skupini, je bil dve leti v taborišču v Podljudelju. Leta 1945. pa je ušel, se priključil partizanom ter se v njihovih vrstah boril do

Desetar pionirske desetine je pripel na prapor spominski trak ob priliki 55-letnice obstoja. Govoril je še tov. Bodlaj v imenu SZDL in ZKS Tržič. Ta je predvsem orisal današnji položaj Jugoslavije v svetu...

Zborovanje je pozdravil v imenu ZB Tržič tov. Pretnar Božo. Nato je bil mimohod vseh edinic, katere so vsi udeleženci proslave viharno pozdravljali. Vsi sodelujoči so odšli na igrišče, kjer je bil gasilski nastop. Vse edince so se zvrstile pred tribuno. Nastop se je pričel z dviganjem zastave in govorom poveljnika Obč. gas. zveze Tržič tov. Dornika Ika. Najprej je nastopilo 6 desetini pionirjev, ki so izvajali vaje z vedrovkami, katere so prav dobro uspele. Zatem je ženska desetina razvila napad na požarišče. Gasilci PGD Runo Tržič so prikazali gašenje z Minimax aparati.

In kot zadnje sta ženska in moška desetina prikazali metanje kolobarjev. S tem je bil zaključen I. občinski gasilski nastop v Lešah in praznovanje teh pomembnih obletnic. V prijetnem razpoloženju z domačini so gasilci obujali spomine na čase pred desetimi leti in se razšli s trdno voljo, da jih še obiščejo.

Ljudstvu — na pomoč!

osvoboditve. Slučaj je hotel, da je bil v partizanih njegov četni komandir tov. Šilar Jože iz Bistrice. Zato je razumljivo, da je bilo njuno srečanje, po desetih letih, še posebno prisrčno.

Francoški gostje so bili ves čas svojega bivanja v Tržiču gostje Ob. o. zveze borcev NOV.

V ponedeljek 11. julija je bila pred spomenikom v Podljudelju žalna komemoracija, katere so se udeležili tudi predsednik OO ZB NOV tov. Jagodič Franc - Krstan z ostalimi člani odbora ter predsednik LOMO Tržič tov. Cerar Lovro. Tov. Jagodič je imel pred spomenikom krajši nagovor. Od francoskih gostov pa sta govorila g. Chaffin François, ki se je spominjal svojih sotrpinov, ki so izdahnili v taborišču in ga. Flamentcourt, ki se je v imenu njihove organizacije zahvalila ob. org. zveze borcev in LOMO Tržič za vso skrb in pietete, ki so jo pokazali s tem, da stoji na prostoru nekdanjega taborišča tak lep in simboličen spomenik. Gostje so na spomenik položili lep šopek gorenjskih nageljnov, prevezan s francosko trobojnico, kot simbol trajnega prijateljstva obeh narodov.

Po ogledu predora pod Ljudbeljem, ko so obujali prebridke spomine, so se gostje vrnili v Tržič. Popoldne istega dne pa so obiskali še grobove talcev v Dragi in Begunjah. Nato so si ogledali še Bled. Naslednji dan so v Tržiču ogledali še tovarno Peko, popoldne pa so obiskali Ljudbeljo. Polni globokih vtisov, so 13. julija odpotovali nazaj v Francijo.

Zopet bomo videli junake Ljubelja

Bliža se 7. avgust in z njim ljubeljska dirka, ki vsako leto živahno razgiba naš Tržič. Spet bomo lahko občudovali junake Ljubelja, ki bodo z drzno in tehnično dovršeno vožnjo premagovali strme ovinke ljubeljske proge in se zagrizeno borili za zrušitev sedemnajst let starega rekorda. Posebno obeležje pa bo letošnji dirki dalo dejstvo, da bomo drugo leto praznovali jubilej avto-moto športa — 30. letnico ljubeljskih dirk. Nobena podobna prireditev v državi se ne more ponášati s tako tradicijo kot ravno ljubeljska. Na to so prireditelji tudi vseskozi mislili, saj so se letos že zelo zgodaj začeli pripravljati, da bi že zadnji dirki pred jubilejno dali veličastnejši poudarek. Športno-tehnična, turistična, propagandna in gospodarska komisija pri Avto-moto društvu Tržič imajo ogromno dela, saj organizacija tako obsežne prireditve ni malenkost. Mobilizirati je treba vsa razpoložljiva sredstva in sposoben strokovni kader, da je organizacija brezhibna; kajti le tako lahko še bolj povzdignemo sloves Ljubelja v svetu.

Uprava za ceste LRS že dalj časa renovira ljubeljsko cesto. Na najbolj kočljivih ovinkih je cesta razširjena, zgrajene so nove škarpe in okusno po-

barvane ograje, kar je zelo važno tudi iz turističnega vidika. Za same dirke bodo asfaltirali okoli 100 metrov proge ob štartu. Proga bo letos ozvočena skoraj po vsej dolžini, da bodo obiskovalci lahko takoj seznanjeni s posameznimi vozači in z rezultati, ki jih bodo ti dosegli. Turistična komisija pri AMD Tržič pa pripravljajo obiskovalcem prijetno presenečenje. Organizirala bo namreč prijeten camping v lepi pokrajini pod Ljubeljem in si bodo obiskovalci lahko ogledali že sobotni trening, razen tega pa bo cesta na dan prireditve vsaj delno razbremenjena.

Udeležba vozačev bo letos še močnejša, kot je bila doslej. Poleg domačih „asov“ bodo preizkusili svoje in svojih strojev sposobnosti tudi številni inozemski tekmovalci. Prireditelj pričakuje poleg nam doselej najbolj znanih ekip tovarniških znamk BMW, Puch itd. tudi Čehe, ki so s svojimi Jarami in Zbrojevki nam že v Opatiji dokazali, da so zelo resni konkurenti za najboljša mesta. Prireditelj je prejel prijave Avstrijcev, Nemcev, Italijanov, pričakuje pa tudi Svicarje, Francoze, Angleže in druge. Ob tako močni mednarodni udeležbi upravičeno lahko pričakujemo, da bo rekord proge, ki ga je leta 1938. s svojim BMW strojem 500 ccm

postavil Avstrijec Denzel, letos zrušen. V to so se najbolj zagrizli tekmovalci ekipe Puch iz Avstrije, ki bodo verjetno že več dni prej pričeli s treningom. Mnogo izgledov ima tudi znani tekmovalec Hilbrandt, ki se je doslej najbolj približal rekordu in ki bo to leto nastopil z BMW najnovjšega tipa. Za vozača, ki bo uspel postaviti nov rekord

proge, je prireditelj pripravil nagrado 50.000 dinarjev. Za častne nagrade pa je letos uvedena novost. Pokale, ki so jih tekmovalci doslej dobivali za najboljša mesta bodo zamenjale zelo okusno izdelane medalje, zlate, srebrne in bronaste.

Letos se nam torej obeta res lepa in veličastna repriza ljubeljskih dirk in obiskovalci ne bodo razočarani. Zato se že sedaj odločite in v nedeljo 7. avgusta se vidimo na Ljubelju.

Pišejo nam...

Dogodek, ki se je pripetil 21. julija t. l., nam je znova jasno pokazal eno najbolj perečih vprašanj, katero bi bilo potrebno v Tržiču nujno rešiti, saj ni sramota le za Tržič, temveč za ves jugoslovanski turizem.

Velik inozemski avtobus je pripeljal iz Blejske ceste proti Trgu svobode, to se pravi, hotel oziroma skušal je zapeljati. Zaman je obračal in manevriral na vse načine, vsa šoforjeva večšina ni tu nič pomagala. Očitno je bilo laže pripeljati cel avtobus iz daljne Belgije do nas, kot pa obrniti na tem ovinku! Učinek je bil tak, da je ves promet zastal, da so se tujci zgražali nad našimi cestami in da se je avtobus zataknel med zidovi moral z največjo težavo preriti zopet ritensko nazaj in napraviti nad 20 km dolg ovinek preko Podbrezj in Naklega.

Pa saj ne gre samo za inozemce in turiste!

Dnevno lahko vidimo, kako se naša domača vozila in kamioni mučijo, da pridejo skozi ta ozki prehod.

Res veliko je bilo že o tem ozkem grlu govorjenja in pisanja. Bajе obstojijo že celo neki načrti. Vendar besede še niso dejanja, dejanja pa so tu nujna!

R A Z P I S

Ljudski odbor mestne občine Tržič — Svet za ljudsko zdravstvo in socialno politiko na osnovi čl. 5. Uredbe o mrliško pregledniški službi (Ur. list LRS št. 11-79/48) z dne 2. marca 1948

razpisuje:

8 mest za mrliške preglednike za območje LOMO Tržič in sicer: 2 preglednika za mesto Tržič in bližnjo okolico, po enega preglednika za Kovor, Križe, Leše, Lom, Puterhof in Sv. Ano.

Interesentje za to službo naj se do 15. avgusta t. l. javijo na tajništvo Sveta za ljudsko zdravstvo in socialno politiko. Kjer bodo lahko dobili tudi vsa nadaljnja navodila. Mrliški pregledniki so honorarni državni uslužbenci in bodo za vsak mrliški pregled prejeli honorar. Interesenti, ki bodo sprejeti v mrliško pregledniško službo bodo opravili tečaj, na katerem bodo pridobili teoretično in praktično usposobljenost za to službo.

LOMO Tržič

Tajništvo sveta za ljudsko

Poslovala se je od šole

Kot kronisti naj zabeležimo, da se je ob koncu šolskega leta 1954-55 poslovila od šole in odšla v zaslužni pokoj dolgoletna učiteljica na tukajšnji osnovni šoli tov. Perhavec Vladimira.

Mislimo, da ni Tržičana in to mladega ali starega, ki bi o tov. Perhavčevu ne poznal, saj je službovala na tukajšnji osnovni šoli od 4. XI. 1924. leta, torej bo letos v novembru minulo 31 let. Pred prihodom v Tržič je službovala še v Vel. Podlogu, Leskovcu pri Krškem, Krškem in v Boštanjju. Skupno je bila v učiteljski službi od 15. X. 1919, torej skoraj polnih 36 let..

Ni naš namen, da bi o tov. Perhavčevi pisali ne vem kakšen dolg članek. Poudariti hočemo samo to, da je bila ves čas svojega službovanja vestna in vzorna učiteljica, ki se je zavedala velike odgovornosti svojega poklica. Da je v dolgi dobi 31 let v Tržiču vzgojila in naučila osnovnih življenjskih modrosti veliko število Tržičanov, ki so ji za to globoko hvaležni. Zadnja leta pa se je poleg svojega rednega šolskega dela z vso ljubeznijo in požrtvovalnostjo posvetila mentorstvu mlajšega učiteljskega kadra ter jim pomagala pri študiju in delu s svojo bogato in plodno pedagoško prakso.

Tov. Perhavčevi želimo še mnogo zdravih let in pa počitka po bogatem delu!

ČESTITAMO!

Na državnem inštitutu za fizikulturo v Beogradu je diplomiral Cilenšek Jože iz Tržiča, na tehniški visoki šoli v Ljubljani pa Jože Smerdu.

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujem družinama Peternej in Perko-Leskovec, Jožici Gladek in vsem, ki so v zadnji uri stali ob strani moji mami

KRALJ MARIJI

Zahvalo naj prejmejo tudi vsi, ki so jo spremili na zadnji poti, kakor tudi darovalci cvetja, posebno Društvo upokojencev v Tržiču, Gostinstvo v Tržiču, družina Prešeren in sostanovanci.

Zalajoča hčerka Mara.

KINO

3.—4. avgusta: Angleški film **Hobson v škripcih**.

6.—7. avgusta: Italijan. film **Slovo na železniški postaji**.

Gibanje prebivalstva

od 21. 6. do 26. 7. 1855

Rojeni: Podrekar Marija, tkalka iz Bistrice pri Tržiču je rodila deklico; Ankele Antonija, nameščenka iz Tržiča je rodila deklico; Novak Marija, tovarniška delavka iz Tržiča je rodila deklico; Klemenčič Ana, predilka od Sv. Ane je rodila dečka; Valjavec Marija, gospodinja iz Tržiča je rodila deklico; Dovžan Matilda, gospodinja iz Tržiča je rodila deklico; Kokalj Margareta, tovarniška delavka iz Tržiča je rodila dečka; Rustja Franciška, tovarniška delavka iz Tržiča je rodila deklico; Stegovec Marta, tovarniška delavka iz Bistrice pri Tržiču je rodila dečka; Perko Alojzija, gospodinja iz Zvirč je rodila dečka; Dobre Angela, gospodinja iz Kovoria je rodila dečka; Hladnik Berta, gospodinja iz Tržiča je rodila deklico; Kaučič Ana, gospodinja iz Križev je rodila dečka. — Srečnim mamicam iskreno čestitam!

Umrlji: Šarabon Anton, upokojenec iz Tržiča, star 54 let; Jerman Jernej, tovarn. delavec iz Bistrice pri Tržiču, star 53 let; Meglič Uršula, gospodinja iz Tržiča, stara 84 let; Snedec Marija, gospodinja iz Tržiča, stara 56 let; Rozman Rok, upokojenec iz Žiganje vasi, star 61 let; Kovčič Angela, gospodinja od Sv. Ane, stara 67 let; Kaštrun Franc, tovarniški delavec od Sv. Ne-

že, star 53 let; Kralj Marija, gospodinja iz Tržiča, stara 58 let; Mali Margareta, gospodinja z Zg. Veterna, stara 73 let. — Svojcem naše sožalje!

Poročeni: Halužan Janez, čevljarški pomočnik iz Tržiča in Kosem Ana, gospodinja pomočnica iz Tržiča; Komac Alfred, delavec iz Loma pod Storžičem in Rotar Franciška, tovarniška delavka iz Loma pod Storžičem; Perko Jernej, sedlarski pomočnik iz Tržiča in Leontič Tona, gospodinja iz Drniša; Bogataj Milan, električar iz Bistrice pri Tržiču in Primožič Hermenegilda, šivilja iz Slapa; Cunderč Janez, šofer iz Tržiča in Podakar Stanislava, tovarniška delavka iz Tržiča; Gabrič Franc, tovarniški delavec iz Loke in Klemenčič Marija, tovarniška delavka iz Loke; Seliškar Vincencij, strojni ključavničar iz Bistrice pri Tržiču in Kotar Marija, tovarniška delavka iz Bistrice pri Tržiču; Marn Jožef, nameščenec iz Ljubelja in Srečnik Štefanija, tovarniška delavka od Sv. Ane; Markun Srečko, čevljarški pomočnik iz Ribnega in Gros Olga, pletilja iz Zvirč; Dohnal Pavel, skladiščni upravnik iz Dunaja in Janc Eva, nameščenka iz Pristave; Rožič Vincencij, šofer iz Orehka in Hiršenfelder Marija, natararica iz Pristave. — Obilo sreče!

Delovnemu ljudstvu Tržiča in okolice čestitajo
k občinskemu prazniku:

**Ljudski odbor
mestne občine
Tržič**

**Mestni odbor
Socialistične zveze
delovnih ljudi
Tržič**

**Mestni komite
Zveze komunistov
Tržič**

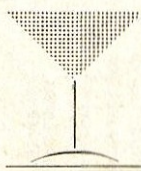
**Občinski odbor
Zveze borcev NOV
Tržič**

GOSPODARSTVO
O
Z
D
N
O
NOVO MESTO

Gostinsko podjetje in kavarna

'Zelenica'

Tržič

Delovni kolektiv

BOMBAŽNE PREDILNICE IN TKALNICE

◦ PREDILNICA
SUKANČARNA
TKALNICA
BELNICA
BARVARNA
APRETURA

TOVARNA PROIZVAJA KVALITETNE
BOMBAŽNE TKANINE — SUROVE OD
76—155 cm TER BELJENE OD 70—200 cm.
NADALJE PROIZVAJA POLEG INDU-
STRIJSKE PREJE OD ST. NM 50 TUDI
PREJO ZA DOMAČO OBRT. IN SICER-
MULE, DOUBLE, KNITTING, HART
WATTER.

Bombažna predilnica in tkalnica
TRŽIČ Jugoslavija
VARNOSTNA ZNAMKA

Bombažna predilnica in tkalnica TRŽIČ

T
R
Ž
I
Č

Modno

Križe krojaštvo

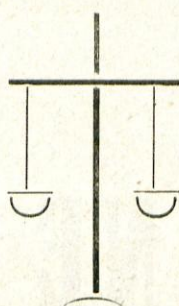
MERKUR

veleželeznina

Kranj

TRGOVSKO PODJETJE

PRESKRBA

TRŽIČ

Elektro-

tehnično

podjetje

Kranj

LEKARNA

TRŽIČ

Drž. tesarski
mojster
TRŽIČ

Stritih Franc

PILARNA
TRŽIČ

Triglav

MOHOR

SLAŠČIČARNA

KRANJ

Kmetijska

zadruge

Kavac

LJUDSKI

ODBOR

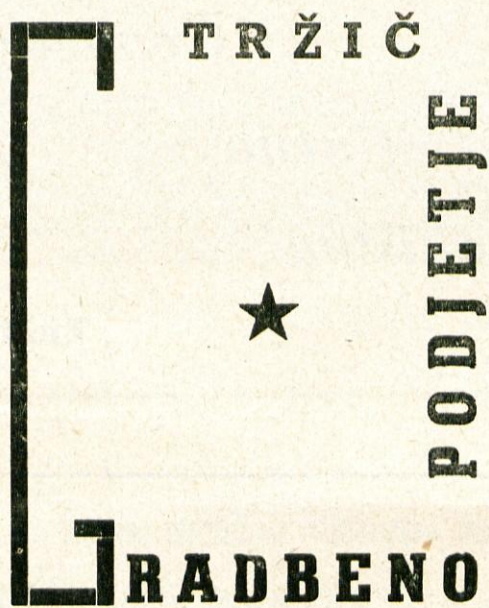
MESTNE OBČINE

Kranj

MESTNO KLEPARSTVO

Tržič

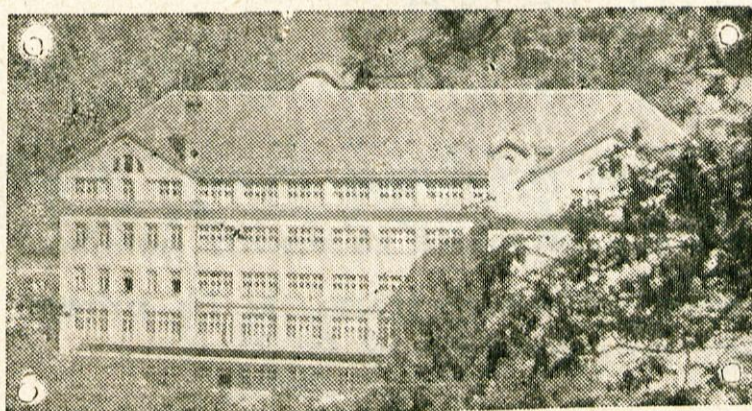
„Vina“ - Kranj

GOZDNO GOSPODARSTVO

KRANJ

Delovni kolektiv tovarne obutve

PEKO

Zaupajte pri nakupu čevljev
že nad pol stoletja preiz-
kušeni znamki „PEKO“,
ki ustreza vsem zahtevam
modne in kvalitetne obutve

Tržiška tovarna

KOS
IN
SRPOV

TRŽIČ

Tovarna usnja

RUNO

TRŽIČ

Tovarna

finega

pohištva

Tržič

SLOVENIJA AVTOPROMET

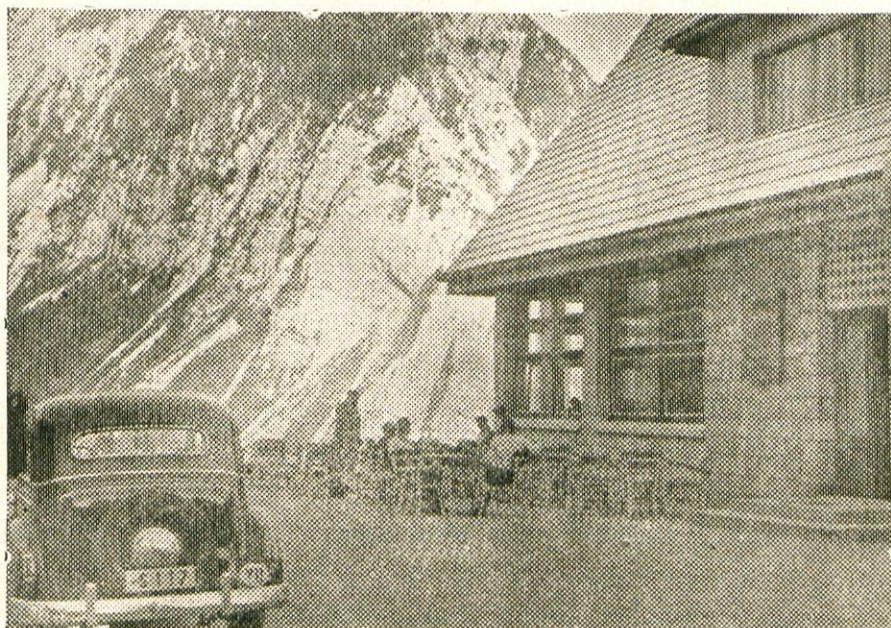
SAP

LJUBLJANA

čestita svojim potnikom in vsemu prebivalstvu Tržiča k občinskemu prazniku ter se še nadalje priporoča za prevoz potnikov po redni progi in za posebne vožnje na izlete, ki jih prireja

TURISTIČNO DRUŠTVO v Tržiču

Gostišče „LJUBELJ“

čestita k

občinskemu

prazniku in

se priporoča

za obilen obisk

*Vsem svojim članom in vsem prebivalcem težiške občine čestita
k občinskemu prazniku*

TURISTIČNO DRUŠTVO

KOVINAR - KRANJ

Podjetje za izdelavo in popravilo tekstilnih
strojev, instalacij in klimatičnih naprav

ČESTITA TRŽIČANOM K OBČINSKEMU PRAZNIKU

TEKSTILNA TOVARNA

TISKANINA

KRANJ

čestita k občinskemu prazniku
in delovnemu kolektivu BPT ob
praznovanju 70 obletnice obstoja

Gorenjska

oblačilnica

K R A N J

KINO TRŽIČ

Bohinc Franc

čevljar

TRŽIČ

Ljubomir Milosavljevič

Izdelovalnica copat

TRŽIČ

Modno

krojaštvo TRŽIČ

TRGOVSKO PODJETJE

KOKRA

KRANJ

JEŠE IGNAC

Čevljarstvo

TRŽIČ

Golob Anton

Pečar

Tržič

Elita KRANJ

REŠEVALNA POSTAJA

TRŽIČ

Zdravstveni dom

TRŽIČ

Gostilna

pod Kukovnico

TRŽIČ

Slaščičarna

Jefto Kuljič

TRŽIČ

KRIŽE

pri Benku

Gostilna

Maksimov Boris

Kleparstvo

TRŽIČ

Gostilna

pri Žumru
Bistrica - TRŽIČ

POLJOPRIVREDNA ZADRUGA

„KATUN“

poslovalnica Tržič

Prodaja pristna istrska vina na drobno in debelo

Čistilnica **ZVEZDA** - Kranj
poslovalnica **TRŽIČ**

Sprejema v kemično čiščenje in barvanje vse vrste
oblek, plaščev, kostimov, tekstilnih izdelkov in pol-
izdelkov

Avtomehanična delavnica

TRŽIČ

Dimnikar

BEDINA FRANC

TRŽIČ

Brodar Greti izdelovanje copat

Blstrica

Slikopleskar *Planine Franc*

TRŽIČ

Gostilna **Javornik**

LOM

ELEKTRO

KRANJ

Gostilna

„Pod lipo“

PRISTAVA - TRŽIČ

VRTNARSTVO

Aljančič Janko

KRIŽE

Gostilna **„KRVIN“**

Primožič Franc

Gostilna

pri **KOLODVORU**

TRŽIČ

Gostilna

pri **LOJZKU**

TRŽIČ

Gostilna

pri **Gašperinu**

Tržič

REMONT

TRŽIČ

MESARSKO

PODJETJE

TRŽIČ

TRGOVSKO PODJETJE

PREHRANA

TRŽIČ

Hotel

POŠTA

Tržič

TRGOVSKO PODJETJE

RUNO

Tržič

Lesno industrijsko podjetje - Tržič

IZDELUJE:

smrekov-jelov rezan les vseh
dimenzij

zaboje za izvoz in domači trg

ladijski opaž in ladijska tla

ščipalke za perilo

V svojem, popolnoma obnov-

ljenem podjetju

izvršuje

vsa mlinska dela

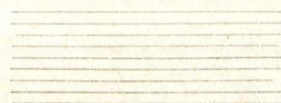
mlin Retnje

melje hitro in solidno vse vrste žit

Klasje

KRANJ

Kmetijska zadruga

Križe

Pekarija Tržič

Projektivno podjetje - Kranj

Izdelujemo vse vrste projektov, visokih in nizkih
gradenj ter urbanistične projekte

Okrajna zadružna zveza

Z O. J. - KRANJ

čestita vsem prebivalcem

občine Tržič

k njihovem prazniku

in želi vsem

mного uspeha

pri delu ter zadovoljstva

